

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21C/299/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615217327
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6615217327.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom: Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, zast.: HMG & Partners, s.r.o., so sídlom: Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, zast.: Vojčík & Partners BA s.r.o., so sídlom: Dúbravská cesta 2, 841 04 Bratislava proti žalovanému: S. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: W. XXX/XX, XXX XX W. W., štátna občianka SR, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Gabriela Klátiková, PhD., s.r.o., so sídlom: Terézie Vansovej 446/8, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 3.702,62 Eur s prísl. a o žiadosti o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku, takto

rozhodol:

I. Žalovaná v rade 2/ je p o v i n n á žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 3.312,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne
- zo sumy 3.352,84 Eur od 09.12.2015 do 28.08.2019,
- zo sumy 2.962,79 Eur od 29.08.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z úveru vo výške 19,50 % ročne
- zo sumy 2.567,84 Eur od 09.12.2015 do 28.08.2019,
- zo sumy 2.177,79 Eur od 29.08.2019 do zaplatenia z a m i e t a.

III. Žalovaná v rade 2/ je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 3.702,62 Eur s prísl. na tunajšom súde podaným dňa 17.12.2015 domáhal od žalovaného v rade 1/ a žalovanej v rade 2/ vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil povinnosť žalovaným, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili do 15 dní od doručenia platobného rozkazu sumu vo výške 3.702,62 Eur (istina, úrok z úveru, úrok z omeškania), riadny úrok vo výške 19,50 % p. a. z istiny vo výške 2.567,84 Eur od 09.12.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,05 % p.a. zo sumy 3.352,84 Eur (istina a úrok z úveru) od 09.12.2015 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

2. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že žalovaným poskytol finančné prostriedky vo forme čerpania kreditnej karty na základe ich žiadosti o poskytnutie ČSOB kreditnej karty zo dňa 12.11.2012 a podľa Oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 12.11.2012. Nakoľko žalovaní poskytnutý úver nesplácali a boli v omeškaní s vrátením viac než dvoch a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, žalobca im listom označeným ako „Oznámenie o zosplatnení úveru“ oznámil, že vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú ku dňu 15.08.2014. Napriek výzvam žalobcu, žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Na základe oznámenia článku 8 bod 10 podmienok pre vydanie a používanie

ČSOB kreditnej karty je aktuálna úroková sadzba vo výške 19,50 % ročne a úrok z omeškania si žalobca uplatňuje vo výške 8,05 % ročne. V súlade s podmienkami sa úroky, debetné úroky a poplatky účtujú na ľarchu kartového účtu. Úroky z omeškania sú splatné ihneď a neúčtujú sa na ľarchu kartového účtu. Dľžná suma z kreditnej karty vo výške 3.702,62 Eur je vyčíslená ku dňu 08.12.2015. Táto pozostáva z nesplatenej istiny vo výške 2.567,84 Eur s úrokom z úveru vo výške 785,-Eur a z úrokov z omeškania vo výške 349,78 Eur. Dľh žalovaných z kreditnej karty predstavuje záväzok (istina, úrok z úveru, úrok z omeškania) vo výške 3.702,62 Eur, úrok z úveru zo sumy 2.567,84 Eur vo výške 19,50 % p.a. od 09.12.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania zo sumy 3.352,84 Eur vo výške 8,05 % p.a. od 19.12.2015 do zaplataenia.

Na základe uvedeného žalobca navrhol tunajšiemu súdu po preskúmaní skutkového a právneho stavu, vykonanom dokazovaní a vyhodnotení predložených dôkazov, aby tomuto návrhu na vydanie platobného rozkazu vyhovel.

3. Okresný súd Lučenec vydal dňa 18.01.2016 platobný rozkaz č.k. XXC/XXX/XXXX-XX, ktorým uložil žalovaným v rade 1/, v rade 2/ povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatili žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.702,62 Eur, riadny úrok vo výške 19,50 % p.a. z istiny 2.567,84 Eur od 09.12.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,05 % p.a. zo sumy 3.352,84 Eur od 09.12.2015 do zaplataenia, trovy konania vo výške 222,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 358,75 Eur alebo aby v tej istej lehote podali odpor.

4. Žalovaná v rade 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala v zákonnej lehote, t. j. dňa 24.02.2016 odpor voči platobnému rozkazu zo dňa 18.01.2016, v ktorom poukázala na tú skutočnosť, že o predmetný úver poskytnutý žalobcom požiadal žalovaný v rade 1/ ako hlavný žiadateľ a ona bola prítomná ako spoludľžník. V čase kedy žalovaný v rade 1/ žiadal o úver boli manželmi, a preto súhlasila s tým, že bude na úvere uvedená ako spoludľžník, čo vyplýva aj z oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 12.11.2012.

Úver bol riadne splácaný, čo trvalo až do doby rozvodu ich manželstva. Rovnako žalovaný v rade 1/ v čase prebiehajúceho konania o rozvode uvádzal, že predmetný úver platí a naďalej platiť bude, a to z dôvodu, že tento ostal bývať v spoločne nadobudnutom rodinnom dome v H., na ktorý vzal hypotéku. Predmetným úverom mu bola poskytnutá kreditná karta na účely prefinancovania ostatných úverov, vrátane hypotéky na rodinný dom.

Až v polovici roku 2014, t. j. niekoľko mesiacov po rozvode manželstva žalovaná v rade 2/ zistila, že predmetný úver žalovaný v rade 1/ neplatil, hoci v predmetnom rodinnom dome býva a naďalej z neho nemá žalovaná v rade 2/ žiadny úžitky.

Žalovanému v rade 1/ navrhla, aby predali rodinný dom, čo žalovaný v rade 1/ odmietol. Navyše žalovaná v rade 2/ z dôvodu veľmi zlého správania k nej a k deťom žalovaného v rade 1/ opustila, odsťahovala sa k rodičom do trojizbového rodinného domu, kde býva s ich troma maloletými deťmi. Rodičia jej poskytli jednu izbu pre štyroch, žije v stiesnených podmienkach, spoločne užívajú kúpeľňu, obývačku s jej rodičmi. Samozrejme v tejto ťažkej sociálnej situácii musí sa podieľať aj na mesačných nákladoch na domácnosť vo výške 250,- Eur.

Pokiaľ ide o platové pomery žalovaného v rade 1/, tieto sa nezmenili, nakoľko je zamestnaný ako vojak vo F., pracovisko M. G. a výška jeho platu činí 1.100,-Eur mesačne.

Nakoľko jej maloleté deti sú školopovinné, dcéra má 16 rokov, navštevuje pedagogickú školu v Q., ktorá je vzdialená 30 km, maloletý N. končí Základnú školu v W. W. a strednú školu bude navštevovať pravdepodobne v F. a maloletý, najmenší syn má 7 rokov, navštevuje Základnú školu v W. W. ako prvák, pričom obaja chlapci majú problémy genetického charakteru - vada reči a dislexia, z dôvodu ktorého stále navštevujú logopédiu.

Na základe vyššie uvedených skutočností má za to, že je tu daný dôvod na to, aby si žalobca uplatňoval celú dľžnú sumu práve od žalovaného v rade 1/. Z uvedených skutočností je zřejmé, podľa názoru žalovanej v rade 2/, že nie je finančne schopná platiť istinu aj s príslušenstvom na rozdiel od žalovaného v rade 1/, a na základe toho navrhuje, aby súd platobný rozkaz zrušil a vo veci nariadil pojednávanie. (č.l. 44-45 spisu)

5. K predmetnému odporu podal právny zástupca žalobcu svoje vyjadrenie, v ktorom konštatoval, že bez ohľadu na skutočnosti uvádzané žalovanou v rade 2/, a teda, že úver prestal byť splácaný až po zániku manželstva a veci nadobudnuté za finančné prostriedky čerpané z úveru zostali v užívaní žalovaného v rade 1/, sú žalovaní zaviazaní v zmluvne spoločne a nerozdielne. Žalovaná v rade 2/ v podanom odpore neuviedla žiadne skutočnosti spochybňujúce nárok uplatňovaný žalobcom v tomto konaní. Naopak,

zo žalobného návrhu ako aj k nemu priložených dôkazov je zrejmé, že žalobca poskytol žalovaným finančné prostriedky formou kreditnej karty a napriek skutočnosti, že sa žalovaní zaviazali poskytnutý úver splácať, svoj záväzok nedodrжали.

Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 9Co/72/2015 zo dňa 12.02.2015. Žalobca má za to, že žalovaná v rade 2/ v podanom odpore dôvodne nespochybnila ním uplatňovaný nárok. Ako bolo uvedené, nemožno považovať za vecne odôvodnený odpor také podanie žalovaného, ktoré je zdôvodnené finančnou situáciou žalovaného a jeho neschopnosťou uhradiť pohľadávku žalobcu. Spochybňovanie zákonnosti súdneho rozhodnutia bez relevantného dôkazného základu nie je možné považovať za oprávnený opravný prostriedok. Právny inštitút odporu nie je inštitútom na zaujatie stanoviska, či je vydané rozhodnutie zákonné, ale jedná sa o typ odvolacieho prostriedku, ktorým sa žalovanému ponúka priestor na účinnú obranu, na podporu ktorej má použiť všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení. Nakoľko žalovaná v rade 2/ v podanom odpore iba opísala svoje osobné a majetkové pomery, ako aj finančnú situáciu žalovaného v rade 1/, čím nespochybnila existenciu svojho záväzku má za to, že podaný odpor nie je možné považovať za dôvodný. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca navrhol, aby súd podaný odpor neposúdil ako vecne odôvodnený odpor a vydal uznesenie, ktorým takýto odpor odmieta. V prípade, ak súd bude mať za to, že podanie je dôvodným odporom navrhuje súdu, aby po prejednaní veci vydal rozsudok, ktorým vyhovie podanej žalobe v celom rozsahu. Žalobca zároveň považoval za dôvodné uviesť, že na základe informácie poskytnutej tunajším súdom malo dôjsť k zrušeniu platobného rozkazu na základe podania odporu žalovanou v rade 2/ napriek skutočnosti, že žalovaný v rade 1/ si platobný rozkaz zo dňa 18.01.2016 riadne prevzal, pričom proti nemu nepodal riadny opravný prostriedok.

Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Plzni č.k. Co 469/68 (R58/1969) zo dňa 01.10.1969, ktorý judikoval, že ak žalovaní nie sú nerozlučnými spoločníkmi, včas podaný odpor jedného žalovaného bez ďalšieho nespôsobí zrušenie celého platobného rozkazu aj pokiaľ ide o tých žalovaných, ktorí odpor včas nepodali.

Poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.10.2015, sp. zn. 5Co/704/2015: „Platobný rozkaz sa nezruší v celom rozsahu ani v prípadoch samostatného procesného spoločenstva podľa § 91 ods. 1, v ktorom každý z odporcov koná sám za seba a jeho procesné úkony nemajú vplyv na procesné postavenie iného účastníka. Preto sa platobný rozkaz zruší len v časti, čo bude vyžadovať pozornú formuláciu uznesenia o zrušení a jeho odôvodnenie tak, aby bolo zrejmé, že nezrušená časť platobného rozkazu zostala právoplatnou a vykonateľnou“.

Vo vyššie uvedenom rozhodnutí ďalej Krajský súd v Nitre konštatoval, že „rozlišovacím znakom medzi oboma druhmi spoločenstva v sporovom konaní je to, či sa rozsudok musí vzťahovať na všetkých účastníkov konania, ktorí vystupujú na jednej strane (napr. konanie o určenie, či zapretie otcovstva, konanie o neplatnosť závetu) alebo nie. Samostatné spoločenstvo je v súdnom konaní pravidlo, avšak nerozlučné je skôr výnimkou. Účinky odvolania podaného len niektorým z odporcov proti platobnému rozkazu, vydanému proti viacerým odporcom závisí od povahy ich procesného spoločenstva. V prípade samostatného spoločenstva by nemožnosť doručenia platobného rozkazu odporcovi v 2/ rade nemalo za následok zrušenie platobného rozkazu vydaného proti odporcovi v rade 1/, ktorý nepodal odpor proti platobnému rozkazu a tým by bol pre neho platobný rozkaz právoplatný a vykonateľný. Iba v prípade nerozlučného spoločenstva na strane odporcov v zmysle § 91 ods. 2 OSP by nedoručenie platobného rozkazu odporcovi v rade 2/ do vlastných rúk malo za následok aj to, že by súd uznesením zrušil platobný rozkaz v plnom rozsahu.“

V zmysle uvedenej judikatúry, ako aj z ustanovení zákona je podľa názoru žalobcu zrejmé, že v prípade samostatného procesného spoločenstva, ktorým vzťah medzi žalovaným v rade 1/ a v rade 2/ v tomto konaní nepochybne je, podaním odporu jedným zo žalovaných, resp. nedoručením platobného rozkazu jednému zo žalovaných nedochádza k zrušeniu platobného rozkazu vo vzťahu k druhému žalovanému, ale takýto platobný rozkaz má vo vzťahu k druhému zo žalovaných nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť.
(č.l. 59-60 spisu)

6. Okresný súd Lučenec vyzval žalobcu výzvou zo dňa 21.03.2016 o oznámenie, aká je výška nesplatených častí úveru spolu s príslušenstvom čerpaná ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode a koľko činí úver, ktorý bol čerpaný po tomto dátume formou výberov z kreditnej karty. Uvedená skutočnosť je podstatná z toho dôvodu, že podľa vyjadrenia žalovanej v rade 2/ z kreditnej karty po rozvode čerpal výlučne žalovaný v rade 1/. (č.l. 67 spisu)

7. Na základe predmetnej výzvy tunajšieho súdu právny zástupca žalobcu doručil dňa 06.04.2016 svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaní boli na základe oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej

karte oprávnení odo dňa 12.11.2012 čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu 3.000,-Eur. Žalovaní čerpali finančné prostriedky nasledovne:

- dňa 10.12.2012 v sume 228,-Eur,
- dňa 14.01.2013 v sume 223,95 Eur,
- dňa 14.01.2013 v sume 1.510,-Eur,
- dňa 17.05.2013 v sume 300,-Eur,
- dňa 21.05.2013 v sume 200,-Eur,
- dňa 27.05.2013 v sume 400,-Eur,
- dňa 31.05.2013 v sume 300,-Eur,
- dňa 04.06.2013 v sume 300,-Eur,
- dňa 05.06.2013 v sume 100,-Eur,
- dňa 18.07.2013 v sume 400,-Eur,
- dňa 30.09.2013 v sume 400,-Eur,
- dňa 07.10.2013 v sume 40,-Eur,
- dňa 19.11.2013 v sume 500,-Eur.

Odo dňa 20.11.2013 nedošlo k žiadnemu čerpaniu finančných prostriedkov. Navýšenie istiny nastalo kapitalizáciou úrokov a poplatkov.

Ku dňu 04.04.2014, t. j. ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva bol stav pohľadávky nasledovný: nezaplatená istina 2.378,44 Eur, nezaplatený úrok z úveru 0,80 Eur, spolu 2.379,24 Eur. Bez ohľadu na skutočnosť, že došlo k rozvodu manželstva medzi žalovaným v rade 1/ a žalovanou v rade 2/, ako aj bez ohľadu na to, či došlo alebo nedošlo k čerpaniu finančných prostriedkov po rozvode manželstva ktorýmkoľvek zo žalovaných alebo na to, v koho užívaní sa nachádzajú veci nadobudnuté za čerpané finančné prostriedky, žalovaní sú z úverovej zmluvy zviazaní spoločne a nerozdielne a obaja sú povinní spoločne a nerozdielne plniť si záväzok z nej vyplývajúci. (č.l. 68 spisu)

8. Tunajšiemu súdu bolo doručené uznesenie č.k. XK/XX/XXXX-XX Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29.03.2016, ktorým mal súd za preukázané, že voči žalovanému v rade 1/ začalo konkurzné konanie.

Predmetné uznesenie bolo odôvodnené tým, že žalovaný v rade 1/ sa domáhal, aby súd vyhlásil na jeho majetok konkurz. K návrhu priložil zoznam záväzkov, zoznam majetku, zoznam spriaznených osôb, zmluvné a iné prehľady, rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. XXP/XX/XXXX-XX zo dňa 27.03.2014, právoplatný dňa 04.04.2014 a doklad o zaplatení sumy 663,88 Eur na preddavok na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu. Nakoľko navrhovateľ splnil všetky zákonom predpísané formálne náležitosti na vyhlásenie konkurzu, dospel súd k záveru, že boli naplnené hmotno-právne i procesno-právne podmienky potrebné na začatie konkurzného konania. (č.l. 75 spisu)

9. Následne boli právny zástupca žalobcu, ako aj právna zástupkyňa žalovanej v rade 2/ vyzvaní, aby sa vyjadrili k uvedenej skutočnosti, t. j. k začatiu konkurzného konania voči žalovanému v rade 1/.

10. Právny zástupca žalobcu k predmetnej výzve doručil svoje písomné stanovisko zo dňa 18.04.2016, v ktorom skonštatoval, že žalobou uplatňovaná suma vo výške 3.702,62 Eur pozostáva z nezaplatenej istiny vo výške 2.567,84 Eur, nezaplatených riadnych úrokov vo výške 785,- Eur a nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 349,78 Eur, pričom nezaplatená istina vo výške 2.567,84 Eur predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru, k čerpaniu ktorého boli žalovaní oprávnení odo dňa 12.11.2012. Priebeh jeho čerpania vyplýva z podrobnej špecifikácie pohľadávky, ktorá bola vypracovaná ku dňu 08.12.2015 a ktorú súdu zasiela. Nezaplatené riadne úroky vo výške 785,-Eur boli vyčíslené rovnako ku dňu 08.12.2015. Základom pre výpočet riadneho úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte. Jednotlivé sumy riadnych úrokov k 15. dňu kalendárneho mesiaca, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba, základ pre ich výpočet vyplýva z predloženej špecifikácie pohľadávok. Úroky z omeškania vo výške 349,78 Eur boli počítané z nedoplatkov na splátkach istiny a riadnych úrokov, ktoré boli splatné k 15. dňu kalendárneho mesiaca.

Prvýkrát sa žalovaní dostali do omeškania so splátkou splatnou ku dňu 15.06.2013. Následne si svoj záväzok plnili ku dňu 15.11.2013, avšak opätovne sa dostali do omeškania. Jednotlivé sumy úrokov z omeškania, obdobie ich účtovania percentuálna sadzba, základ pre ich výpočet vyplýva z predloženej špecifikácie pohľadávky. Žalobca si zároveň týmto dovoľuje poukázať na skutočnosť, že zotrúva na svojom vyjadrení zo dňa 08.03.2016 vo vzťahu k zrušeniu platobného rozkazu voči žalovanému v rade 1/. Žalovaný v rade 1/ si platobný rozkaz zo dňa 18.01.2016 riadne prevzal, pričom proti nemu nepodal riadny opravný prostriedok. Na základe uvedeného mal platobný rozkaz voči žalovanému v rade 1/

nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.03.2016. V tejto veci poukazuje aj na súvisiacu judikatúru. (č.l. 83 spisu)

11. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej v rade 2/ k prerušeniu konania zo dňa 25.04.2016 má súd za preukázané, že právny zástupca považuje za potrebné uviesť, že žalovaná v rade 2/ nie je vlastníčkou žiadneho hnutelného ani nehnuteľného majetku, okrem rodinného domu, ktorý má v BSM so žalovaným v rade 1/, ktorý vôbec neužíva. Navyše nemá vysporiadané do dnešnej doby BSM a má za to, že práve táto skutočnosť, ako aj pokus žalovanej v rade 2/ o dohodu o vysporiadanie BSM so žalovaným v rade 1/ bola dôvodom prečo žalovaný v rade 1/ podal návrh na vykonanie konkurzu na svoj majetok. Žalovaný v rade 1/ do dňa podania predmetného vyjadrenia odmieta komunikovať so žalovanou v rade 2/ za účelom vysporiadania BSM, nakoľko sa jedná o rodinný dom, ktorý užíva výlučne on, ako aj pasíva, a to rôzne úvery, z ktorých finančné prostriedky opäť užíval výlučne len samotný žalovaný v rade 1/. Žalovanú v rade 2/ tento vždy doslova donútil k jej súhlasu a podpísaniu sa na úverové zmluvy, z ktorých finančné prostriedky neustále čerpal a využíval iba on. Za týmto konaním žalovaného v rade 1/ vidí účelovosť, a to zbavenie sa zodpovednosti, keďže do dňa podania tohto písomného podania takto postupoval pri všetkých jeho konaniach.

Nakoľko však začalo konkurzné konanie na majetok žalovaného v rade 1/ navrhuje, aby súd predmetné konanie o zaplatenie 3.702,62 Eur zastavil a žalobca svoju pohľadávku prihlásil v konkurznom konaní voči majetku žalovaného v rade 1/. Právny zástupca žalovanej v rade 2/ zdôraznil a poukázal na tú skutočnosť, že nakoľko žalovaná v rade 2/ nie je vlastníčkou žiadneho hnutelného ani nehnuteľného majetku, okrem rodinného domu, ktorý má v BSM spolu so žalovaným v rade 1/, pravdepodobne sa vyporiadanie BSM vykoná počas tohto konkurzného konania. Nie je ani možné vymáhať predmetnú pohľadávku od žalovanej v rade 2/. (č.l. 87-88)

12. Z uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. XXC/XXX/XXXX-XX zo dňa 27.04.2016 má súd za preukázané, že Okresný súd Lučenec zrušil platobný rozkaz č. k. XXC/XXX/XXXX-XX zo dňa 18.01.2016 v plnom rozsahu a konanie prerušil.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vzhľadom k tomu, že jeden zo žalovaných podal včas odpor s odôvodnením, súd zrušil platobný rozkaz v plnom rozsahu. Čo sa týka námietky žalobcu, že žalovaná v rade 2/ vo svojom odpore neuviedla žiadne skutočnosti spochybňujúce nárok uplatňovaný žalobcom v tomto konaní mal súd odpor podaný bez odôvodnenia zamietnuť, kedy žalobca poukazuje aj na dôvodovú správu k zákonu č. 175/2015 Z. z. Súd poukazuje na to, že uvedený zákon je účinný od 01.07.2016. Navyše o odpore podanom žalovanou v rade 2/ nie je možné hovoriť ako o odpore bez odôvodnenia, nakoľko žalovaná v rade 2/ svoj odpor podložila právnymi dôvodmi a skutkovými okolnosťami. Súd sa vyporiadal aj s námietkou žalobcu v tom smere, že odpor bol podaný len jedným zo žalovaných, a to žalovanou v rade 2/, kedy by mal súd v tomto prípade skúmať o aký druh procesného spoločenstva medzi účastníkmi ide, nakoľko v prípade samostatného procesného spoločenstva podaním odporu jedným zo žalovaných, resp. nedoručením platobného rozkazu jednému zo žalovaných nedochádza k zrušeniu platobného rozkazu vo vzťahu k druhému žalovanému.

V konaní je síce zrejmé, že žalovaný v rade 1/ platobný rozkaz prevzal do vlastných rúk a v zákonnej lehote odpor nepodal, v danom prípade však súd posúdil procesné spoločenstvo medzi sporovými stranami ako nerozlučné, kde včas podaný odpor jedného zo sporových strán spôsobí zrušenie celého platobného rozkazu aj vo vzťahu k druhým, k tým, ktorí odpor nepodali. Súd poukázal na to, že v danom prípade boli žalovaní zaviazaní na plnenie platobným rozkazom spoločne a nerozdielne, a to v zmysle samotného návrhu žalobcu, preto je jednoznačne daný charakter ich procesného spoločenstva ako nerozlučný.

Ďalej poukázal na to, že podaním zo dňa 18.04.2016 žalovaný v rade 1/ súdu doručil rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. XK/XX/XXXX-XX zo dňa 29.03.2016, ktorým bol vyhlásený konkurz na jeho majetok ako úpadcu. Súd poukázal na tú skutočnosť, že ku prerušeniu konania dochádza v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného, resp. jedného zo solidárne zviazaných žalovaných priamo ex lege samotným vyhlásením konkurzu. Výrok o prerušení konania teda nemá konštitutívnu, ale len deklaratórnu povahu a súd ho uviedol najmä z dôvodu jednoznačného poučenia procesného stavu veci tak, aby o tomto stave boli primerane upovedomené všetky sporové strany. (č.l. 90-91 spisu)

13. Dňa 09.05.2016 prostredníctvom právneho zástupcu žalobca podal odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec zo dňa 27.04.2016 č.k. XXC/XXX/XXXX.

Svoje odvolanie podal proti prvému aj druhému výroku, a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku (platobný rozkaz) konštatoval, že vzhľadom k tomu, že jeden zo žalovaných podal včas odpor s odôvodnením boli naplnené zákonné požiadavky na zrušenie súdneho rozhodnutia - platobného rozkazu v celom rozsahu. Súd posúdil procesné spoločenstvo medzi sporovými stranami ako nerozlučné, kde včas podaný odpor jedného z účastníkov spôsobí zrušenie celého platobného rozkazu.

Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Plzni zo dňa 01.10.1969 sp. zn. Co 469/68 (R 58/1969). V zmysle uvedenej judikatúry ako aj poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co 704/2015zo dňa 30.10.2015 a má za to, že v zmysle uvedenej judikatúry ako aj z ustanovení zákona je zrejmé, že v prípade samostatného procesného spoločenstva, ktorým vzťah medzi žalovaným v rade 1/ a v rade 2/ v tomto konaní nepochybne je, podaním odporu iba jedným zo žalovaných, resp. nedoručenie platobného rozkazu jednému zo žalovaných nemá dôjsť k zrušeniu platobného rozkazu vo vzťahu k druhému, ale takýto platobný rozkaz má vo vzťahu k druhému zo žalovaných nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Žalobca podáva odvolanie aj proti druhému výroku napadnutého uznesenia. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XK/XX/XXXX bol v Obchodnom vestníku č. 80/2016 zo dňa 27.04.2016 vyhlásený konkurz na majetok žalovaného v rade 1/. Súd podľa neho poukázal na skutočnosť, že k prerušeniu konania dochádza ex lege samotným vyhlásením konkurzu a výrok o prerušení konania má len deklaratórnu povahu. Poukázal na tú skutočnosť, že sa nejednalo o rozhodnutie, ktorým bol na majetok žalovaného v rade 1/ vyhlásený konkurz, ale len o uznesenie o začatí konkurzného konania. Súd aj vo výroku týkajúcom sa prerušenia konania nesprávne právne posúdil vec, nakoľko k vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného v rade 1/ došlo až po vydaní platobného rozkazu a po tom, čo mal tento nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Došlo teda k situácii, kedy súd prerušil konanie, ktoré malo byť už právoplatne skončené proti sporovej strane, na ktorú bol už následne vyhlásený konkurz. Na základe tohto má žalobca za to, že napadnuté súdne rozhodnutie obsahuje zjavné nesprávosti spôsobené nesprávnym právnym posúdením veci, a preto je nutné opravným prostriedkom žiadať vykonanie nápravy. Na základe uvedeného žalobca navrhuje, aby odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa 27.04.2016 sp. zn. XXC/XXX/XXXX v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. (č.l. 93-94 spisu)

14. K odvolaniu žalobcu podal písomné vyjadrenie právny zástupca žalovanej v rade 2/, a to zo dňa 24.05.2016, v ktorom poukázal na to, že ide o nerozlučné spoločenstvo, nakoľko v prípadoch nerozdelených záväzkov podľa hmotného práva pôjde vždy o procesné spoločenstvo nerozlučné. V tejto súvislosti s poukázal na § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v ktorom je uvedené, že ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník povinnosť ostatných zanikne. (č.l. 100 spisu)

15. Krajský súd Banská Bystrica uznesením č.k. XXCo XXX/XXXX-XXX zo dňa 26.09.2016 potvrdil uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. XXC/XXX/XXXX-90 zo dňa 27.04.2016, pričom poukázal na § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Odvolací súd mal z obsahu spisu - žiadosti o vydanie platobnej karty k účtu ČSOB kreditnej karty pre fyzickú osobu zo dňa 12.11.2012 a oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 12.11.2012 za preukázané, že žalovaní v rade 1/ a 2/ sú z hľadiska hmotného práva obaja solidárnymi dlžníkmi z úverového vzťahu so žalobcom ako úverovým veriteľom a v súlade s ustanovením § 511 ods. 1 OZ potom veriteľ mohol požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Bolo tak na jeho procesnej vôli ako iniciátora sporu, ktorý disponuje konaním - dominus litis - koho označil v spore ako pasívne legitimovaného žalovaného. Z hľadiska posúdenia procesného spoločenstva žalovaných v rade 1/ a 2/ je tak nevyhnutné prihliadať na koncipovanie žalobného petitu samotným žalobcom.

Súčasná procesná norma rozlišuje samostatné procesné spoločenstvo, nerozlučné procesné spoločenstvo a taktiež aj nútené procesné spoločenstvo. Vzhľadom na zákonnú dikciu ustanovenia § 77 ods. 1 CSP, o nerozlučné spoločenstvo pôjde v prípade, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných. Odvolací súd musel prihliadať na okolnosť, že

žalobcom uplatnené právo sa opiera o tie isté skutkové okolnosti a o skutkovú podstatu tej istej právnej normy, pričom pasívne spoločenstvo je charakterizované tým, že rozhodnutie sa týka obidvoch žalovaných rovnako a najmä, že žalovaným v rade 1/ a v rade 2/ by mala byť v zmysle petitu žaloby uložená súdom povinnosť splniť žalobcovi spoločne a nerozdielne, čím bola založená aj ich pasívna solidarita a tým aj nerozlučné procesné spoločenstvo v konaní, ktoré vylučuje odlišné rozhodnutie súdu voči jednotlivým žalovaným. Odvolací súd v súvislosti s týmto právnym názorom poukazuje aj na závery v analogicky obdobnom prípade, vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. MCdo 79/2002 zo dňa 27.08.2002. V žalobnom návrhu žalobca požadoval vydať platobný rozkaz voči žalovaným v rade 1/ a v rade 2/ spoločne a nerozdielne. Pokiaľ potom bol vydaný platobný rozkaz Okresným súdom Lučenec č. k. XXC/XXX/XXXX-42 dňa 18.01.2016 s tým, že v ňom bola uložená povinnosť žalovaným v rade 1/ a v rade 2/ zaplatiť žalobcom požadovanú sumu spolu s príslušenstvom, a to zhodne s petitom žaloby spoločne a nerozdielne, účinne a včas podaný odpor žalovanou v rade 2/ má potom za následok zrušenie platobného rozkazu v celom rozsahu aj vo vzťahu k žalovanému v rade 1/, a to v súlade s ustanovením § 267 ods. 3 CSP (zhodne so znením ustanovenia § 174 ods. 2 OSP). Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenal, že platobný rozkaz v danom prípade sa v zmysle predošlej úpravy vyplývajúcej z ustanovenia § 174 ods. 2 OSP rušil priamo zo zákona ex lege, a to účinne podaným odporom proti platobnému rozkazu, preto aj výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd zrušil platobný rozkaz bol v čase vydania uznesenia nadbytočný a zodpovedal skôr procesnej situácii vyplývajúcej z ustanovenia § 173 ods. 2 OSP. Vzhľadom ale k aktuálnej právnej úprave vyplývajúcej z ustanovenia § 267 ods. 3 CSP je nutné konštatovať, že takýto výrok zodpovedá aktuálne platnej zákonnej úprave, v zmysle ktorej v prípade podania odporu s vecným odôvodnením už nedochádza ex lege k zrušeniu platobného rozkazu, ale dikcia zákona predpokladá súdne rozhodnutie o zrušení platobného rozkazu v celom rozsahu. Vzhľadom na prijatý záver o nerozlučnom procesnom spoločenstve žalovaných v rade 1/ a v rade 2/ je potom zrejmé, že postup súdu prvej inštancie, ktorý vyslovil druhým výrokom odvolaním napadnutého uznesenia prerušenie konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného v rade 1/, a to v súlade s ustanovením § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, bol správny a zákonný.

Odvolací súd pre úplnosť skonštatoval, že je dôvodná odvolacia námietka žalobcu, že v rozhodnutí súdu prvej inštancie je nesprávne uvedené, že rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica č.k. XK/XX/XXXX-XX zo dňa 29.03.2016 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného v rade 1/. Nejednalo sa o rozhodnutie, ktorým bol na majetok žalovaného v rade 1/ vyhlásený konkurz, ale o uznesenie o začatí konkurzného konania, pričom začatie konkurzného konania má odlišné právne účinky vyplývajúce zo Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako samotné vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu. Odvolací súd však v súvislosti s touto odvolacou námietkou poznamenáva, že telefonickým dožiadaním mal preverené, že po právoplatnosti uznesenia č.k. XK/XX/XXXX-90 zo dňa 29.03.2016, ktorým bolo začaté konkurzné konanie voči dlžníkovi - žalovanému v rade 1/ bol následne vyhlásený konkurz na majetok uvedeného úpadcu, a to uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. XK/XX/XXXX-94 zo dňa 15.04.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 28.04.2016. Pokiaľ tak bolo odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vydané dňa 27.04.2016, napriek nesprávnej konštatácii v ňom obsiahnutej je zrejmé, že v čase vydania uznesenia o prerušení konania už boli zo zákona splnené podmienky na takéto procesné rozhodnutie, nakoľko už bol v tom čase, a to uznesením zo dňa 15.04.2016 vyhlásený konkurz na majetok úpadcu - žalovaného v rade 1/ a tým už v štádiu odvolacieho konania jednoznačne možno konštatovať, že nastali zákonné dôsledky vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu, ktorý je žalovaný v rade 1/ v danom konaní, a to v súlade s ustanovením § 47 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Nesprávne konštatovanie súdu obsiahnuté v odôvodnení uznesenia preto nemá za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. (č.l. 104-110 spisu)

16. Z Obchodného vestníku č. XK/XXXX konkurzy a reštrukturalizácie zo dňa 05.03.2018 sp.zn. XK. XX/XXXX má súd za preukázané, že Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného v rade 1/ rozhodol tak, že uložil správcovi konkurznej podstaty úpadcu, t. j. žalovaného v rade 1/ záväzný pokyn na speňaženie majetku všeobecnej podstaty vedeného v súpise konkurznej podstaty, ktorý bol publikovaný v obchodnom vestníku č. 153/2017 zo dňa 10.08.2017, a to na jednotlivé huteľné veci v domácnosti žalovaného v rade 1/ s tým, že správca je oprávnený predať vyššie uvedený majetok v troch ponukových kolách, každú položku samostatne za najvyššiu ponuku. Správca je oprávnený odmietnuť ponuku zjavne neprimeranú. O výsledkoch jednotlivých ponukových konaní je správca povinný bezodkladne informovať súd. (č.l. 121 spisu)

17. Okresný súd Lučenec výzvou a oznámením zo dňa 03.05.2019 vyzval žalobcu, aby mu oznámil do 10 dní od doručenia výzvy, či trvá na podanej žalobe voči žalovanému v rade 1/ a či nežiada pokračovať v konaní ďalej len so žalovanou v rade 2/.

18. Následne právny zástupca žalobcu sa vyjadril k výzve súdu svojim písomným podaním zo dňa 22.05.2019, v ktorom konštatoval, že stav konkurzného konania č.k. XK XX/XXXX je v súčasnosti taký, že Okresný súd Banská Bystrica by mal schváliť návrh konečného rozvrhu výťažku, v dôsledku čoho bude žalobcova pohľadávka aspoň čiastočne uspokojená. Po poukázaní výťažku správcovi na žalobcov účet, žalobca zoberie žalobu voči žalovanému v rade 1/ späť a voči žalovanej v rade 2/ v časti zodpovedajúcej uspokojeniu v konkurznom konaní. V nadväznosti na vyššie uvedené, žalobca aj naďalej trvá na podanej žalobe voči žalovanému v rade 1/ a v rade 2/, pokiaľ nebude konkurz na majetok žalovaného v rade 1/ ukončený. (č.l. 129 spisu)

19. Zo spisovej značky č.k. XK XX/XXXX Okresného súdu Banská Bystrica v právnej veci vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného v rade 1/ má súd za preukázané, že súd zrušil konkurz na majetok žalovaného v rade 1/ ako úpadcu po splnení konečného rozvrhu výťažku. (č.l. 134 spisu)

20. Následne Okresný súd Lučenec vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa vyjadril v lehote 10 dní od doručenia výzvy a oznámil súdu vzhľadom k tomu, že konkurzné konanie bolo voči žalovanému v rade 1/ zrušené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica dňa 10.09.2019, aký procesný postup navrhuje, predovšetkým, či došlo aspoň k čiastočnému uspokojeniu pohľadávky žalobcu. V prípade ak áno, v akej sume a či berie žalobu v časti späť, resp. či navrhuje zastaviť konanie voči žalovanému v rade 1/ a pokračovať v konaní so žalovanou v rade 2/ a v akej výške sumy. (č.l. 136 spisu)

21. Právny zástupca žalobcu doručil súdu svoje písomné podanie zo dňa 29.10.2019 k výzve súdu, v ktorom konštatoval, že sa snaží na základe ukončeného konkurzného konania voči žalovanému v rade 1/ komunikovať so správcovi konkurznej podstaty V. vzhľadom na to, že podľa schváleného konečného rozvrhu výťažku by mal byť veriteľ Československá obchodná banka, a. s. uspokojený sumou vo výške 390,05 Eur. Žalobca do dňa podania vyjadrenia žiadal predmetnú sumu od správcu konkurznej podstaty V., k.s. neeviduje, ako ani jeho právny zástupca. Vzhľadom na prebiehajúce personálne zmeny u správcu konkurznej podstaty V., k.s., kvôli ktorým nebolo možné komunikovať so zamestnancom správcu konkurznej podstaty V., k.s., v záujme vyriešiť predmetnú situáciu sa žalobca momentálne nemôže urýchlene vyjadriť tunajšiemu súdu aký procesný postup navrhuje v predmetnej právnej veci. Na základe vyššie uvedeného žalobca žiada súd o poskytnutie dostatočnej lehoty v trvaní 30 dní na vyriešenie vyššie spomínaných okolností so správcovi konkurznej podstaty V., k.s. (č.l. 141 spisu)

22. Následne po uplynutí 30 dňovej lehoty Okresný súd Lučenec adresoval právnenému zástupcovi žalobcu výzvu totožného obsahu dňa 16.12.2019. (č.l. 143 spisu)

23. Právny zástupca žalobcu doručil svoje vyjadrenie k výzve súdu, a to oznámenie žalobcu o čiastkovej úhrade žalovanej pohľadávky, t. j. čiastočné späťvzatie žaloby. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že na základe ukončeného konkurzného konania voči žalovanému v rade 1/ žalobca eviduje čiastkovú úhradu dlžnej sumy a uplatňovanej pohľadávky, a to vo výške 390,05 Eur zo dňa 28.08.2019 od správcu konkurznej podstaty V., k.s. na základe schváleného konečného rozvrhu výťažku zo dňa 11.06.2019. Nakoľko došlo k úhrade časti žalovanej sumy po zrušení konkurzného konania voči žalovanému v rade 1/, žalobca navrhol zastavenie konania voči žalovanému v rade 1/ a pokračovanie v konaní voči žalovanej v rade 2/ vo zvyšku neuhradenej pohľadávky vo výške 3.312,57 Eur s prísli. Na základe toho navrhol, aby súd vydal nasledovný rozsudok: Súd konanie proti žalovanému v rade 1/ zastavuje. Žalovaná v rade 2/ je povinná žalobcovi zaplatiť v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia sumu vo výške 3.312,57 Eur (3.702,62 Eur - 390,05 Eur), riadny úrok vo výške 19,50 % p. a. z istiny 2.567,84 Eur od 09.12.2015 do 28.08.2019, riadny úrok vo výške 19,50 % p. a. z istiny 2.177,79 Eur (2.567,84 Eur - 390,05 Eur) od 29.08.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,05 % p. a. zo sumy 3.352,84 Eur (istina a úroky z úveru) od 09.12.2015 do 28.08.2019 a úrok z omeškania vo výške 8,05 % p. a. zo sumy 2.962,79 Eur (istina a úroky z úveru) (3.352,84 Eur - 390,05 Eur) od 29.08.2019 do zaplatenia. Zároveň navrhol, aby mu bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %. (č.l. 146 spisu)

24. Následne bolo Okresným súdom v Lučenci vydané uznesenie č.k. XXC/XXX/XXXX-148 zo dňa 08.06.2020, ktorým súd rozhodol, že v konaní bude pokračovať, pričom zastavil zároveň konanie voči žalovanému v rade 1/. (č.l. 148-149 spisu)

25. Voči predmetnému uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. XXC/XXX/XXXX-148, in concreto voči petitu II. podal právny zástupca žalovanej v rade 2/ odvolanie na tom základe, že ukončením konkurzného konania žalobca eviduje úhradu dlžnej sumy od žalovaného v rade 1/ vo výške 390,05 Eur. Vo zvyšnej sume vo výške 3.312,57,- Eur žalobca navrhoval, aby konanie pokračovalo voči žalovanej v rade 2/. Žalovaná podáva odvolanie proti predmetnému uzneseniu v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku.

Žalovaný v rade 1/ a žalovaná v rade 2/ boli manželia. V čase vyhlásenia konkurzu na žalovaného v rade 1/ bolo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniknuté z dôvodu rozvodu manželstva, avšak ešte nebolo vyporiadané. Počas konkurzného konania došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov na základe návrhu správcu konkurznej podstaty úpadcu - žalovaného v rade 1/ podaného na príslušný súd v zmysle § 53 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý schválil zmier obidvoch účastníkov konania ohľadom spoločných záväzkov manželov tak, že záväzok ČSOB, a.s. vo výške 4.578,95 Eur na základe žiadosti o poskytnutie ČSOB kreditnej karty okrem iných prikázal žalobcovi V., k. s. vo F., správca úpadcu žalovaného v rade 1/. Skonštatoval, že je tu zrejme a nesporné, že sporové strany boli manželmi, do ich bezpodielového spoluvlastníctva patril aj predmetný dlh vymáhaný v tomto konaní a bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo vyporiadané v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, a to podaním návrhu správcu úpadcu na schválenie zmiernu na príslušný súd. Je zrejme, že v čase konkurzného konania došlo k vyporiadaniu predmetného dlhu, ktorý patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to jeho prikázaním v celej výške žalobcovi - správcovi úpadcu žalovaného v rade 1/. Rovnako je zrejme, že žalobca ako veriteľ v konkurznom konaní bol uspokojený zo schváleného konečného rozvrhu výťažku. Vzhľadom k tomu, že predmetný dlh bol v celom rozsahu na základe vyššie uvedeného rozsudku prikázaný žalovanému v rade 1/, pričom bol uspokojený z výťažku v konkurznom konaní, aj keď iba sčasti, predmetné konanie by malo byť zastavené aj voči žalovanej v rade 2/, nakoľko táto už na základe predmetného rozsudku, ktorým bol schválený zmier o vyporiadani BSM nebola a nie je povinná na úhradu predmetného dlhu. Skutočnosť, že tento dlh bol uspokojený z výťažku v konkurznom konaní iba sčasti ešte nezakladá právo opätovne tento vymáhať od žalovanej v rade 2/, nakoľko táto už nebola povinná v zmysle schváleného zmiernu hradíť zvyšok predmetného dlhu. Žalobca ako veriteľ bol uspokojený v konkurznom konaní do výšky podľa rozvrhu, ktorá bola práve v takejto výške. Na základe uvedených skutočností žalovaná v rade 2/ navrhuje, aby odvolací súd predmetné uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa 08.06.2020, č. k. XXC/XXX/XXXX-148 vo výroku II. zmenil v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku tak, že súd konanie zastavuje, eventuálne, aby odvolací súd predmetné uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa 08.06.2020, č. k. XXC/XXX/XXXX-148 vo výroku II. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c), § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku. (č.l. 155-156 spisu)

26. Z Rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. XXPc/XX/XXXX v spore žalobcu V., k. s. proti žalovanej v rade 2/ o vyporiadanie BSM má súd za preukázané, že súd schválil zmier uzavretý medzi stranami sporu tak, že prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného v rade 1/ nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území H., obec H., okres H., zapísané na LV č. XXX, taktiež aj hnutel'ný majetok, pričom žalobca bol povinný zaplatiť žalovanej v rade 2/ sumu zodpovedajúcu 1/2 výťažku zo speňaženia majetku - nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území H., obec H., okres C., zapísané na LV č. XXX, Okresný úrad C., katastrálny odbor po uspokojení oddeleného veriteľa v konkurznom konaní a po odpočítaní všetkých nákladov spojených so správou a speňažením tohto majetku. Súd prikázal žalobcovi záväzky nadobudnuté počas trvania manželstva, okrem iného aj úver uzavretý medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ vo výške 4.578,95 Eur na základe žiadosti o poskytnutie ČSOB kreditnej karty č. ú. XXXXXXXXXXXR. (č.l. 157-158 spisu)

27. K odvolaniu žalovanej v rade 2/ doručil tunajšiemu súdu svoje písomné vyjadrenie právny zástupca žalobcu zo dňa 17.07.2020, v ktorom konštatoval, že žalobca nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej v rade 2/ a mal za to, že rozhodnutie súdu, proti ktorému podala žalovaná v rade 2/ odvolanie je správne a vychádza zo súdom zisteného skutkového stavu. Žalobca nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej v rade 2/ v podanom

odvolaní, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré mohli mať za následok nesprávne posúdenie veci. Žalobca má naopak za to, že poskytol žalovaným na základe podanej žiadosti o poskytnutie ČSOB kreditnej karty zo dňa 12.11.2012 a podľa oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 12.11.2012 finančné prostriedky vo forme čerpania kreditnej karty. Nakoľko žalovaní poskytnutý úver nesplácali a boli v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace listom - Oznámenie o zosplatnení úveru, žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k dátumu 15.08.2014. Napriek výzvam žalobcu žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Na základe výzvy tunajšieho súdu zo dňa 06.12.2019 po zrušení konkurzného konania vedeného pod č. k. XK/XX/XXXX. uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10.09.2019 voči žalovanému v rade 1/ žalobca zaslal súdu vyjadrenie, kde uvádza, že nakoľko došlo k úhrade časti žalovanej sumy po zrušení konkurzného konania voči žalovanému v rade 1/, žalobca navrhol zastavenie konania voči nemu a pokračovanie v konaní voči žalovanej v rade 2/ vo zvyšku neuhradenej pohľadávky vo výške 3.312,57 Eur s prísl. Žalobca má za to, že uznesenie, voči ktorému podala žalovaná v rade 2/ odvolanie je správne a tvrdenia žalovanej v rade 2/ sú neopodstatnené vzhľadom na to, že žalovaní boli v zmysle úverovej zmluvy zaviazaní ako dlžníci spoločne a nerozdielne. Na existenciu žalobcovho nároku nemá žiadny vplyv rozhodnutie o vyporiadaní BSM medzi žalovanými, je právne irelevantné, nakoľko ním nemôže zaniknúť povinnosť žalovanej v rade 2/ na plnenie svojho záväzku z úverovej zmluvy. Poukázal na rozhodnutie - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.10.2010, sp. zn. 5Cdo 276/2009, podľa ktorého: „Vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t. j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov - bývalých manželov. Predmetom vyporiadania BSM je všetko čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Vyporiadanie BSM sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia; toto vyporiadanie sa však vykoná iba medzi manželmi, nie aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadaní.“ Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 113/2007 zo dňa 27.05.2008: „Treba zdôrazniť, že vyporiadanie spoločných práv a povinností sa týka len vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi dohody o vyporiadaní BSM. Všetky práva tretích osôb pochádzajúce zo záväzkového vzťahu uzavretého s manželmi za trvania BSM, zostávajú teda nedotknuté.“ Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že k rozhodnutiu súdu o vyporiadaní BSM a k nadobudnutiu právoplatnosti daného rozhodnutia došlo až po podaní žalobného návrhu. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že žalobca si uplatňuje svoj nárok v súlade so zákonom a súd vydal správne uznesenie na pokračovanie v konaní voči žalovanej v rade 2/ vo zvyšnej časti dlhu. Žalobca preto navrhuje, aby súd pokračoval v konaní vo zvyšnej sume vo výške 3.312,57 Eur s prísl. (3.702,62 - 390,05 Eur) voči žalovanej v rade 2/ a aby žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanej v rade 2/. Žalobca si uplatňuje ďalšiu náhradu trov konania za vyjadrenie vo veci samej k odvolaniu žalovanej v rade 2/. Výšku náhrady žalobca vyčíslil spolu s celkovými nákladmi súdneho konania. (č.l. 167-168 spisu)

28. Dňa 21.05.2020 doručil tunajšiemu súdu právny zástupca žalovanej v rade 2/ vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu zo dňa 17.07.2020. Zároveň požiadal o odpustenie zmeškanej lehoty na vyjadrenie, a to z dôvodu čerpania dovolenky právneho zástupcu žalovanej v rade 2/, ktorá týmto nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu, považuje ich za účelové a tieto popiera v celom rozsahu. Pridržiava sa tvrdení uvádzaných v predmetnom odvolaní, nakoľko v čase konkurzného konania došlo k vyporiadaniu BSM medzi žalovanou v rade 2/ a žalovaným v rade 1/ v zast. správcom úpadcu v znení presnej špecifikácie, a to tak, že súd záväzok ČSOB, a. s. vo výške 4.578,95 Eur na základe žiadosti o poskytnutie ČSOB kreditnej karty, č.u. XXXXXXXXX R prikázal žalobcovi V., k. s., so sídlom: T. G. XX/XX, XXX XX F., IČO: XX XXX XXX, správca úpadcu žalovaného v rade 1/ z čoho bolo presne a určito dané, že dlh bol prikázaný k úhrade žalovanému v rade 1/ z čoho žalobca ako veriteľ bol uspokojený. Skutočnosť, že nebol žalobca ako veriteľ uspokojený v plnej výške v konkurznom konaní ešte nezakladá právo žalobcu vymáhať zvyšnú sumu od žalovanej v rade 2/, nakoľko táto v zmysle súdom schváleného zmiernu nebola povinná tento dlh uhradiť, ale túto povinnosť prevzal na seba žalovaný v rade 1/, a to vzhľadom k tomu, že nehnuteľnosť taktiež bola prikázaná žalovanému v rade 1/ ako to vyplýva z predmetného uznesenia súdu o schválení zmiernu. Žalobca vo svojom vyjadrení okrem uvedených rozsudkov nijako inak nepreukázal jeho právo požadovať úhradu dlhu od žalovanej v rade 2/. Uviedol iba, že rozhodnutie súdu, proti ktorému podala žalovaná v rade 2/ odvolanie je správne a vychádza zo súdom zisteného skutkového stavu.

Žalovaná v rade 2/ nerozporovala, že žalobca predmetný úver poskytol, preto je irelevantné tvrdenie žalobcu v bodoch 4) a 5) predmetného vyjadrenia. Je taktiež irelevantné tvrdenie žalobcu v bode 9), nakoľko v zmysle § 53 zákona č. 7/2005 Z. z. je správca povinný vykonať vyporiadanie BSM, pokiaľ zaniklo. Skutočnosť, že k tomu došlo po podaní predmetnej žaloby nemá vplyv na skutočnosti uvádzané žalovanou v rade 2/. Ďalej žalobca opiera svoje tvrdenia o dve rozhodnutia, s ktorou aplikáciou na daný prípad nemôže súhlasiť žalovaný, nakoľko tieto boli vytrhnuté z kontextu, pričom skutkový stav ako aj rozhodovanie súdom boli odlišné od predmetného sporu. Pre úplnosť poukazuje na právne vety a úryvky z odôvodnenia predmetných rozsudkov, v zmysle ktorých je zrejmé, že tieto nemožno aplikovať na daný stav. Má za to, že súdom schválený zmier o vyporiadaní BSM je právne účinný aj voči tretím osobám, nakoľko predmetný úver takto schváleným zmierom bol prikázaný v plnom rozsahu na žalovaného v rade 1/, a teda bolo jeho povinnosťou tento uhradiť. To, že akurát prebiehalo voči nemu ako úpadcovi konkurzné konanie, v ktorom nebolo možné žalobcu ako veriteľa uspokojiť v plnom rozsahu, nemôže byť na ťarchu žalovanej v rade 2/. Zároveň poukázal na to, že žalobcom uvedené rozhodnutia v celom znení na základe čoho je zrejmé, že pokiaľ ide o vyššie uvedené rozhodnutia, tieto nemožno aplikovať na danú situáciu. V pokračovaní právnej vety, ktorú žalobca pravdepodobne zámerne neuviedol je zrejmé, že vyporiadanie pasív ich prikázaním jednému účastníkovi je súdnou praxou požadované, pričom banka ako poskytovateľ úveru nemôže samovoľne rozhodovať v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu tak, že pokiaľ nemá splnené od jedného účastníka vyporiadaného BSM, tak ho požaduje od druhého, a to aj napriek tomu, že tomuto dlh prikázaný nebol. V takom prípade by vyporiadanie BSM ako aj súdne rozhodnutia o vyporiadaní BSM nemali žiadny zmysel ako ani spoločenský význam pre usporiadanie vzájomných vzťahov medzi ich účastníkmi. Pokiaľ žalobca svoje tvrdenia opiera o rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 113/2007 zo dňa 27.05.2008, tu je potrebné poznať skutkový stav, na základe ktorého vyniesol súd právnu vetu, ktorú žalobca citoval v predmetnom vyjadrení. Tvrdenie žalobcu, že nemá dohoda o vyporiadaní BSM účinky voči tretím osobám neobstojí, nakoľko v zmysle predmetného žalobcom uvedeného rozsudku bola táto skutočnosť mienená z dôvodu, že si účastníci konania nevyporiadali pasíva presne, teda nešpecifikovali, ktorý z nich a v akom rozsahu dlh vo vzťahu k tretej osobe splní. Na základe uvedeného je zrejmé, že tvrdenia žalobcu neobstoja, a to ani z uvedenej judikatúry. Žalovaná v rade 2/ na základe vyššie uvedeného trvá v celom rozsahu na podanom odvolaní. (č.l. 174-176 spisu)

29. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. XXCo XX/XXXX-XXX zo dňa 30.06.2021 uznesenie Okresného súdu Lučenec vo výroku, ktorým okresný súd konanie voči žalovanému v rade 1/ zastavil potvrdzuje. Uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. XXC/XXX/XXXX-148 zo dňa 08.06.2002.

Po prejednaní odvolania žalovanej v rade 2/ odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie odvolaním napadnutým výrokom II. rozhodol na základe späťvzatia žaloby voči žalovanému v rade 1/, teda na základe dispozitívneho úkonu žalobcu. Nie je preto možné úspešne v odvolaní argumentovať tým, že z dôvodu skutočností uvedených v odvolaní, mal súd prvej inštancie konanie zastaviť aj voči žalovanej v rade 2/, keďže na takýto procesný postup neboli splnené procesné podmienky - späťvzatie žaloby sa týkalo len žalovaného v rade 1/. Skutočnosti uvádzané žalovanou v rade 2/ v odvolaní sú však z hľadiska ďalšieho výsledku konania natoľko podstatné, že súd prvej inštancie sa bude musieť v rámci ďalšieho konania s nimi zaoberať, vykonať v tomto smere dokazovanie, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 CSP a po právnom posúdení zisteného skutkového stavu zaujať k nim stanovisko premietnuté do výroku rozhodnutia. V tomto štádiu konania však tieto skutočnosti nemohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia odvolacieho súdu, pretože tak ako je vyššie uvedené, odvolaním napadnutý výrok súdu prvej inštancie sa týkal zastavenia konania na základe späťvzatia žaloby len voči žalovanému v rade 1/. (č.l. 187-188 spisu)

30. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

31. Podľa § 145 ods. 1, ods. 2 CSP, (1) ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.
(2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

32. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

33. Okresný súd Lučenec vytýčil termín pojednávania na deň 17.06.2022 o 10:00 hod. na základe čoho doručil právny zástupca žalobcu svoje ospravedlnenie neúčasti na pojednávanií a žiadosť o zaslanie zápisnice z pojednávania v súlade so zásadou hospodárnosti a súhlasom, aby sa pojednávanie uskutočnilo bez ich účasti v zmysle podaného návrhu na vydanie platobného rozkazu a k nemu priložených listinných dôkazov.

Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.06.2022 doručil právny zástupca žalovanej v rade 2/ ospravedlnenie svojej neprítomnosti na pojednávanií, ako aj neprítomnosť samotnej žalovanej na pojednávanií, pričom zároveň doručil aj písomné stanovisko, v ktorom poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný v rade 1/ a žalovaná v rade 2/ boli manželia. V čase vyhlásenia konkurzu na žalovaného v rade 1/ bolo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniknuté z dôvodu rozvodu manželstva, avšak ešte nebolo vyporiadané. Počas konkurzného konania došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov na základe návrhu správcu konkurznej podstaty úpadcu - žalovaného v rade 1/, podaného na príslušný súd v zmysle § 53 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý schválil zmier obidvoch účastníkov konania v znení ohľadom spoločných záväzkov manželov tak, že záväzkov ČSOB, a. s. vo výške 4.578,95 Eur na základe žiadosti o poskytnutie ČSOB kreditnej karty č. u. XXXXXXXXXX R, okrem iných prikázal žalobcovi V., k. s., so sídlom vo F.. Tu je zrejmé a nesporné, že sporové strany boli manželmi, do ich bezpodielového spoluvlastníctva patril aj predmetný dlh vymáhaný v tomto konaní a bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo vyporiadané v zmysle zákona 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, a to podaním návrhu správcu úpadcu na schválenie zmiernu na príslušný súd. Taktiež je zrejmé, že v čase konkurzného konania došlo k vyporiadaniu predmetného dlhu, ktorý patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to jeho prikázaním v celej výške žalobcovi - správcovi úpadcu žalovaného v rade 1/. Rovnako je zrejmé, že žalobca ako veriteľ v konkurznom konaní bol uspokojený zo schváleného konečného rozvrhu výťažku. Poukázal na znenie § 53 ods. 1, ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, vyhlásením konkurzu zaniká úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Ak došlo vyhlásením konkurzu k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo ak sa do vyhlásenia konkurzu už zaniknuté úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nevyporiadalo, treba vykonať jeho vyporiadanie. Správca je oprávnený vykonať vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaniknutého vyhlásením konkurzu namiesto úpadcu vrátane podania návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov príslušným súdom. Dohodou vyporiadanií bezpodielového spoluvlastníctva manželov je správca oprávnený uzavrieť len vo forme zmiernu schváleného príslušným súdom. Vzhľadom k tomu, že predmetný dlh bol v celom rozsahu na základe vyššie uvedeného rozsudku prikázaný pôvodnému žalovanému v rade 1/, pričom bol žalobca uspokojený z výťažku v konkurznom konaní aj keď iba sčasti, predmetná žaloba by mala byť zamietnutá, nakoľko žalovaná už na základe predmetného rozsudku, ktorým bol schválený zmier o vyporiadanií BSM nebola a nie je povinná na úhradu predmetného dlhu. Skutočnosť, že tento dlh bol uspokojený z výťažku v konkurznom konaní iba sčasti ešte nezakladá právo opätovne tento vymáhať od žalovanej, nakoľko táto už nebola povinná v zmysle schváleného zmiernu hradí zvyšok predmetného dlhu. Žalobca ako veriteľ bol uspokojený v konkurznom konaní do výšky podľa rozvrhu, ktorá bola práve v takejto výške. Žalobca vo svojom vyjadrení okrem uvedených rozsudkov nijako inak nepreukázal jeho právo požadovať úhradu dlhu od žalovanej v rade 2/. Má za to, že súdom schválený zmier o vyporiadanií BSM je právne účinný aj voči tretím osobám, nakoľko predmetný úver takto schváleným zmiernom bol prikázaný v plnom rozsahu na pôvodného žalovaného v rade 1/, a teda bolo jeho povinnosťou tento uhradiť. To, že akurát prebiehalo voči nemu ako úpadcovi konkurzného konania, v ktorom nebolo možné žalobcu ako veriteľa uspokojiť v plnom rozsahu, nemôže byť na ťarchu žalovanej v rade 2/. Okrem toho uviedol, že žalovaná má v súčasnosti príjem vo výške 700,- Eur v hrubom, čo je cca. 570,-Eur v čistom, býva v sociálnom byte aj s maloletým dieťaťom voči ktorému má vyživovaciu povinnosť, jej náklady na základné životné potreby sú vo výške minimálne 550,- Eur mesačne. Nie je vlastníčkou žiadnej nehnuteľnosti, ani inej hnuteľnej veci vyššej hodnoty. Na základe uvedeného navrhuje právny zástupca žalovanej v rade 2/, aby súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovanej v rozsahu 100 %. (č.l. 229-230 spisu)

34. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

35. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

36. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

37. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, účinný k 12.11.2012, (ďalej len „OZ“):

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

39. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

40. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

41. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie(pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

42. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 OZ,

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

44. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

45. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinný k uzatvoreniu zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

46. Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov: Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

47. Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

48. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ: Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

49. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, účinný k 31. januáru 2013: Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Súd na zistené skutočnosti aplikoval ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka a nasl., nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou o úvere. Na zmluvu sa vzťahujú aj právne normy spotrebiteľského práva podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu spotrebiteľskú, ku ktorej uzavretiu došlo dňa 12.11.2012, keďže žalobca ako veriteľ je právnická osoba poskytujúca úverové služby v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaní ako dlžníci sú spotrebiteľmi, ktorí pri uzatvorení zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej činnosti. Zároveň sa jedná o spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko úver bol uzavretý medzi žalobcom ako veriteľom podľa § 2 písm. b) a žalovanými ako spotrebiteľmi podľa § 2 písm. a). Pre takýto úver sú stanovené náležitosti v zmysle 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v nadväznosti na § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

51. Pokiaľ žalobca ako veriteľ chcel uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa 565 OZ bolo potrebné, aby žalobca keďže sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 OZ, splnil podmienku podľa § 53 ods. 9 OZ, a upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť zosplatnenia úveru. Súd s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, mal za preukázané, že skutočne došlo k splneniu podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ, t. j. že posledná výzva na úhradu pohľadávky, ktorá mala predchádzať k zosplatneniu pohľadávky bola skutočne zo strany žalobcu doručovaná resp. doručená žalovaným. Zároveň súd mal preukázané, že rovnako samotné oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 16.08.2014 bolo doručované, resp. doručené žalovanému v rade 1/ dňa 21.08.2014 (č.l. 14 a 15) a žalovanej v rade 2/ oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 01.10.2015, ktoré jej bolo doručované, resp. doručené dňa 08.10.2015. (č.l. 16 a 17 spisu).

52. Keďže súd posúdil zmluvu medzi stranami sporu zároveň ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, je žalovaná v rade 2/ ako dlžník povinná vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Zároveň v súlade s § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a ustanoveniami zmluvy boli dojednané úroky za poskytnutú úver zo strany žalobcu. Na základe uvedeného má žalobca nárok po čiastočnom späťvzati žaloby v sume 390,05 Eur voči žalovanej v rade 2/ na uplatnenú sumu vo výške 3.312,57 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. zo sumy 3.352,84 Eur od 09.12.2015 do 28.08.2018, ako aj úroku z omeškania vo výške 8,05 % p.a. zo sumy 2.962,79 Eur od 29.08.2019 do zaplatenia. Súd úrok z úveru vo výške 19,50 % p.a. z istiny vo výške 2.567,84 Eur od 09.12.2015 do 28.08.2019 a úrok z úveru vo výške 19,50 % p.a. z istiny vo výške 2.177,79 Eur od 29.08.2019 do zaplatenia zamietol. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre

V súlade s konštatovaným súd uložil žalovanej v rade 2/ povinnosť úhrady dlžnej pohľadávky s príslušenstvom žalobcovi, keďže žalobca vzal žalobu voči žalovanému v rade 1/ späť v celom rozsahu. Súd ešte kladie akcent na tú skutočnosť, že žalovaná v rade 2/, ani v jednom zo svojich písomných podaní nerozporovala samotnú výšku uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Súd nedokáže vyčíslieť v akej časti bola zamietnutá žaloba žalobcu o zaplatenie úrokov nad priznanú sumu z dôvodu, že chýbajú vstupné údaje pre tento výpočet koľko by činili úroky z úveru podľa žaloby vo výške 19,50 % p.a. z istiny 2.567,84 Eur od 09.12.2015 do 28.08.2019 a úroku z úveru vo výške 19,50 % p.a. z istiny 2.177,79 Eur od 29.08.2019 do zaplatenia. Rozhodnutie o povinnosti žalovanej v rade 2/ zaplatiť žalobcovi náhradu trov celého konania podľa § 255 ods. 1 CSP vydané podľa § 396 ods. 2 CSP neodporuje rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. apríla 2004 sp. zn. 1MCdo/1/2004 uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 34/2005, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“ podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p., ale za „čiastočný úspech“ v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. (v súčasnosti ustanovením § 255 CSP), pretože žalobcovi bolo vyhovené nielen ohľadne nároku na zaplatenie istiny, ale aj väčšiny príslušenstva pohľadávky vo forme úrokov započítaných do výšky pohľadávky t.j. do sumy 3.312,57 Eur, úrokov z omeškania, žaloba bola zamietnutá len v časti úrokov z úveru prevyšujúcich dohodnuté úroky v zmluve o úvere, ktoré nie sú vyčísliteľné konkrétnou sumou.

Ak žalobca uspel s nárokom na istinu a celé príslušenstvo pohľadávky vo forme úrokov a úrokov z omeškania okrem časti úrokov z istiny, ktorých výška ku dňu rozhodnutia súdu vyčísliteľná nie je, bolo podľa názoru súdu odôvodnené považovať žalobcu za úspešnú stranu v spore v celom rozsahu a priznať mu plnú náhradu trov konania.

58. Žalobca bol v konaní úspešný, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

59. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od

právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkazom pohľadávky,
- c) predajom hnuiteľných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.